

Letos v létě jsme dostali krásný dopis od báječného táty, který s námi už nějaký čas spolupracuje. Nedávno přijal do svého života a rodiny chlapečka a vychovává ho společně se svým dlouholetým registrovaným partnerem. Dovolil nám dopis k naší radosti otisknout pro inspiraci všem, kteří uvažují o adopci nebo pěstounské péči. Děkuje!

(Identita tatínka a jeho syna a další s tím související detaily byly změněny. Obsah dopisu je zcela autentický.)

KAMPAŇ NATAMY OSVĚTA 2018

Milá Petro,

v prosinci budeme s Kryštofem na skok v České republice, a tak jsem se k Vám preventivně objednal na konzultaci. V prosinci bylo volno.

Myslím, že Kryštofovi pobyt tady hodně prospívá, většinu času je se mnou a s Frantou a je vidět, že to má na navázání k nám velice blahodárný vliv.

Kryštof se postupně sám zbavil dudlíku na noc. Na hřišti se chce moc kamarádit s ostatními dětmi, což nebyvalo vůbec zvykem. Je ale strašně hrrrr, takže se ho ostatní, i větší děti spíš bojí.

Když se mu něco stane, třeba zakopne, lekne se nebo tak něco, běží k nám a chce utěšit. Jen od nás, od nikoho cizího.

Už začíná mluvit, opakovat věci i slova, sám si prohlíží knížky. Taky je moc rád, když mu čteme, a udrží dlouho pozornost. Někdy si i sám hraje. Hodně se směje, zpívá si a tancuje a moc rád se mazlí.

A strašně moc jí a roste!

Také vše neustále objevuje a zkoumá, rád kouká z okna na ulici na lidi a auta.

A opravdu hrozně rád jezdí se mnou na kole.

V červnu, už ve Finsku, jsme slavili jeho druhé narozeniny. Ted' žijeme natrvalo v domku na kraji města u jezera, je to tu moc hezké. Pro nás jako dva tatínky je to tu strašně příjemné. Pro Kryštofa taky, mnoho dětí na hřišti vypadá podobně jako on.

Ta svoboda tady je prostě úžasná, pocit k nezaplacení. Navíc Frantu tu všude berou automaticky jako druhého rodiče. Nikomu nemusíme stále dokola nic vysvětlovat a můžeme v klidu žít.

Budeme se moc těšit na viděnou

Honza

PS: A opravdu nám stačí úplně jeden prcek, dokáže nás zaměstnat od rána do večera.